

ГОРА

Гората — девственица мъдра,
не знае отдих, нито мир.
Дървзрите — сърца жестоки
секат снагата и беспир.

И, наранена в люти болки,
тя свежда своя кръшен стан.
Лежат простряни като войни,
дърветата след люта бран.

След всеки удар тъп и остър
изтичат гъсти струи клей
и острата дърварска брадва
сред тишината глухо пей.

И бий сърцето на гората
дълбоко в нейните гърди
с надеждата, че пак ще стане
врага жесток да победи.